

אוצרות המשיח

הרב מרדכי יפת יהודה שרעבי

ה' בתשרי תשפ"ו | שבת קודש | גלוץ 168

פרשת ויילך - יום הכיפורים

מן געז'ע חכם בנדרו שמואל'י שליט"א

משולחן המלך
עמוד 3

זוהר על הפרשה
עמוד 8

שרפי קודש
עמוד 10

ההלכה היומית
עמוד 12

שאלות מבית הדין
עמוד 12

מדור הילדים
עמוד 14

דרכי הרשב"י
עמוד 15

זמני השבת

הזמנים ע"פ לוח אור החיים

הדלקת נרות	שקיעה	ציצה	ר"ת
ירושלים	17:55	18:35	19:04
חיפה	18:14	18:34	19:03
באר שבע	18:14	18:34	19:04
תל אביב	18:13	18:33	19:02
			19:47
			19:46
			19:46
			19:44

"במנחת ירושלים הדלקת נרות 40 דקות לפני השקיעה"

הולולא דצדיקא

יום ראשון - ו' תשרי

ו. רבי יעקב יוסף הרופא, מח"ס שמן הטוב | רבי שמואל אברהם צדקה חוצין | הסבא משפולי, תקע"ב | רבי ישראל טוויג, תשכ"ח | רבי בנימין גרין, תשל"ה | רבי צבי הירש קופשיץ, תשל"ו | רבי אברהם כלפון, ראב"ד טריפולי, מח"ס חיי אברהם, תק"פ

יום שני - ז' תשרי

ז. רבי יעקב ענתבי, רבה של דמשק | זבולון בן יעקב אבינו, קבור בלבנון | רבי יוסף ברבי, דיין בג'דא, מח"ס בן פורת יוסף, תרע"ט | רבי מרדכי ב"ר דוד מטאלא

יום שלישי - ח' תשרי

ח. רבי אבנר ישראל הצרפתי, אב"ד פאס | רבי שלמה בכור חוצין, מגאוני בבלי, התרנ"ג | רבי אליעזר ניסן טייטלבוים מאוהל | רבי נח מלבוין, תקצ"ג

יום רביעי - ט' תשרי

ט. רבי אברהם אבלי הלוי, המגן אברהם | הגרי"ז סולוביצ'יק מברסק, תש"ך

יום חמישי - י' תשרי

י. זכריה כהן גדול, בן יהודע, ג' פז, קבור בירושלים | רבי יהודה הלוי אשלג, בעל פירוש הסולם לזוהר, תשט"ו | רבי משה יצחק גביירמנצמן, תשל"ז | התנא רבי עקיבא בן יוסף ה"ד, ג' תתפ"ג, קבור בטבריה | רבי אברהם יהושע העשל טוורסקי ממכונבוקא, תשמ"ח | רבי דוד נג'אר, דיין בתונס, תקל"ג | רבי ברוך צג"ר כהן, מח"ס זרע ברוך | רבי דוד כנאפן, אב"ד טוגאדור אסוירא | רבי מכלוף נסים ידיד, מחכמי תונים | רבי שמעון נתן נטע בידרמן, האדמו"ר מלעלוב ב"ב, תש"ע | האמורא רב אחאי בריה דרבה בר אבוב, ד' רע"א | האמורא רב אחאי בר חנינא, ד' תתכ"ב | ר' שמואל (בן יששכר) שמואלי (אבי ראש הישיבה), תשנ"ב

יום שישי - י"א תשרי

יא. האמורא רב טביומי דהוא מר בר רב אשי, ד' רכז | האמורא רב הונא בריה דמר זוטרא, ד' רכו | רבי משה הלוי, רבו של רבי יצחק בן ואליד | רבי שלמה בוחבוט, מייחדי ק"ק בית אל | רבי אברהם אביש, מח"ס ברכת אברהם | אבי שמואל חי בלעיש, בן הרה"ר לתוניסיה, תשכ"ז | רבי מיקיץ ישראל חדאד, מח"ס שאגת אריה, תשמ"ו | רבי משה בחוש | רבי אברהם המלאך, בנו של המגיד ממזריץ, תקל"ז | רב משה גפן מראשי ישיבת כנסת יצחק חדרה, תשע"ב

יום שבת - י"ב תשרי

יב. רבי ישראל יעקב צרפתי | רבי יחיאל מיכל מזווינעאל, תרט"ז

מוסדות המייש"ר

הידור מצווה

התובת לספרי תורה, תפילין ומצוות במקורו של מו"ר שליט"א וכן כל ספרי מו"ר

שלוחה 5

לעריכת אכרות

בארחות צדיקים של אברכי ורבני הישיבה כולל ספרות ורבני תורה וקדוש מיל תיעוד שישלח אליכם ביואטסאפ

שלוחה 7 או ביואטסאפ

פריון נפש

ע"פ הקבלה עם מטבעות מכסף טהור הנערך מדי יום ע"י מו"ר גדול המקובלים

שלוחה 3 או ביואטסאפ

קביעת פגישה למו"ר

אך ורק דרך הטלפון שלוחה 6
הצגו מתבקש בכל לשון של בקשה לא לגיטימי ללא קביעת יעור מראש

ע"י מניין אברכים באופן פרטי ליקורך ללא שניות טספים שלוחה 7

כולל לאברכים מצוינים החזקת אברך ללימוד התורה והקדושה להצלחתו

בית הכנסת זמני תפילות ושיעורי תורה שאל את הבוט או היכנס לאתר הישיבה

מכון להוצאת ספרים יתכן להקדיש לעני

תהלים לילדים להזכרת שמות בלימוד התהלים לילדים שלוחה 10

חלוקת ספרי הזוהר הזמני ללא עלות שלוחה 4

לקבלת ההלכה הזמית כ-2 דק' של הלכות יש לשלוח בקשה ביואטסאפ

בית הוראה שאלות אקטואליות בהלכה שלוחה 2

ישיבה גדולה לבחורים תפירת התורה שלוחה 10

הכל בטלפון אורז:

03-55-20004

www.ravbenayahu.co.il | 03-55200004 | אורזת ישראל 4 בת-ים
טכ"מן וואצאפ 054-4776356 | קו שמינת שייעורים: 073-3718129

שינוי: צחק 'שורא' יוסף
054-655-4554

משולחן המלך

פנינים מוסרים ומעשיות השניים לכל נפש
הנערבים משולחן המלך מתוך
שיעור הדף היומי שנמסר ע"י מרן שליט"א

עורך: הרב מרדכי ג'נדי הי"ד

אל תאבד רגע...

ימים אלו השכינה יורדת לתוך עם ישראל, ועמ"י יכול לשוב אפילו מעבירות חמורות, כמו שכתוב 'שובה ישראל עד השם אלוהיך, כי כשלת בעוונך', ו'עוון' זה 'מויד'. עשרת ימי תשובה זה שורש של כל השנה, וצריך להתרחק בהם מכל נדנוד עבירה, כדי שלא יוכלו למצוא אצל האדם שום חסרון. וצריך האדם לנצל אותם כמלואם ולא לבטל אפילו רגע, כדי לא לאבד את המתנות היקרות שנתן לנו השם יתברך. איך אדם יאבד מתנות כאלה, אורות כאלה גדולים?

ה'פלא יועץ' כותב, 'מי עשרת ימי תשובה יש להם אור גדול וקדושה מיוחדת. וההבדל בין ימים רגילים לעשרת ימי תשובה הוא כהבדל האור מהחושך'. וכל שכן ביום שבת של עשרת ימי תשובה. ויום הכיפורים זה השיא שבשיאים. לכן, 'פתחו לי פתח כפתחו של מחט, ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם', זה בשאר ימים. ואילו עכשיו הקדוש ברוך הוא מאיר עלינו אור כזה גדול. זה כמו אדם שנותנים לו לאסוף מרגליות, יגיד 'אני לא יכול עכשיו?'. אומרים לו 'תעבוד יום אחד, ותאסוף לכל החיים'. מה שצריך לעבוד במשך השנה הרבה, ומי יודע אם 'פתחו לו', ואילו פה, ברגע אחד האדם יכול לקבל. וזה 'כהבדל האור מהחושך'...

לפעמים אדם רוצה לחפור באיזה מקום כדי לבנות בניין, והשטח כולו סלעים. אם תתן לו פטיש ואיזמל הוא יוכל לחפור?? 'יכלה הזמן והמה לא יכלו'. יש שיטות שברגע אחד אפשר ליישר את השטח ע"י דחפורים וכלים כבדים. כך כל השנה זה כמו פטיש ואיזמל, אך הימים הללו זה 'בולדוזרים' שעובדים בכח אדיר, שאפשר ברגע אחד להרים הכל. תלוי מה הכח של ה'זמן'. כשיש כלים טובים ועובדים טובים, הכל הולך מהר.

סוגי כפרה

הימים הללו הם קדושים מאד. יורד בהם אור גדול מן השמיים, אור של תשובה עם מוחין ואורות גדולים, ואדם מתעלה כזה, ויש לו כח לעשות תשובה, והקדוש ברוך הוא מקבל את התשובה.

התשובה נחלקת לשני חלקים - יש עבירות של בן אדם למקום, ועבירות שבין אדם לחברו. בן אדם

כמו שראינו בהפטרה של יום א' של ראש השנה, כאשר פנינה הייתה מכעיסה את חנה. מה הסיבה? באותה תקופה נשמעה בת קול בעולם שעתיד להיוולד בן שיאיר את העולם 'ושמואל' שמו. לכן כל תינוק שנולד באותה תקופה, קראו לו שמואל.

ידעה פנינה שכדי שתזכה חנה בכך, היא צריכה למלא כוס של דמעות בחפילה. לכן החליטה פנינה לשם שמיים להיכנס לפעולה ולצער את חנה.

הגמרא אומרת כבבא בתרא 'שפנינה לשם שמים התכוונה'. היתה אומרת לה 'תראי איזה בגד יפה קניתי לכן שלי. את קניתי לכן שלך בגד?' והרי אין לה כן... הדברים נכנסו כמו סכין בליבה של חנה.

כשישבו לאכול, אמרה פנינה לחנה 'נו, כבר האכלת את הבן שלך?'. כל פעם נשרה דמעה מעיני חנה ואמרה לעצמה 'למה פנינה נוהגת עמי כך?'.

לשם שמים - לא על חשבון האחר

ואכן, כוס הדמעות התחילה להתמלאות כשחנה בכתה, עד שעלתה על גדותיה. אמרו לפנינה משמיים 'את עשית לחנה להתרעם עלי? חייך, שאין רעמים שאין אחריהם מטר. נכון שהתכוונת לשם שמים, אך סוף סוף גרמת לחנה צער, גרמת להוריד דמעות, ואין בכי לחינם'. ולכן נענשה פנינה. בכל הריק של חנה, פנינה קברה שני ילדים. בהריון החמישי של חנה, נשארו לחנה רק שני ילדים מתוך עשר. באה פנינה לחנה והתחננה לפנינה שתמחול לה בלב שלם על הצער שציערה אותה.

חנה כמובן מחלה בלב שלם, ואף התפללה ששני בניה האחרונים של פנינה יישארו בחיים. אמר הקדוש ברוך הוא לחנה: 'חייך, היו ראויים אלו למות. הואיל והתפללת עליהם, אני קורא אותם על שמך, שנאמר 'עד עקרה ילדה שבעה''. הרי חנה ילדה רק חמישה, אם כן למה כתוב שילדה שבעה? אלא, השניים של פנינה שנשארו בחיים, נקראים גם כן שלה. אך רואים מכאן שלמרות שהתכוונה פנינה לשם שמיים, בכל זאת נענשה על הצער שגרמה לחנה.

פטיש ביד

מעשה שהיה בתלמוד תורה בבני

למקום, יש בזה ארבעה 'חילוקי כפרה' - עבר על מצוות עשה כמו למשל לקרוא כל יום קריאת שמע, והאדם לא קרא, יעשה תשובה ויכבה, יתחרט על העבר ויקבל לעתיד. אומרים רבותינו, לא יזוז משם עד שמוחלים לו, שנאמר 'שובו בנים שובבים'. עבר על 'לא תעשה', כמו 'לא תעשה כל מלאכה בשבת', ועשה תשובה על כך, אזי התשובה 'תולה' ויום הכיפורים מכפר, שנאמר 'כי ביום הזה

עונג שבת

יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם'. עבר על כריתות ומיתות בית דין, ועשה תשובה, אזי תשובה ויום הכיפורים תולין וייסורים ממרקין, שנאמר 'ופקדתי בשבט פשעם וכנגעים עוונם'. אך מי שיש בידו חילול השם, אין כח בתשובה לתלות וכיום הכיפורים לכפר וגם לא בייסורין למרק. אלא, כולל תולים ומיתה ממרקת. שנאמר 'ונגלה באוני השם צבאות אם יכופר העון הזה לכם עד תמותן'.

זהירות! בין אדם לחבירו לפניך!

אך בכך אדם לחברו, שאדם פגע בחברו, אין מחילה, אלא אם כן ילך וירצה את חברו ויבקש ממנו מחילה,

מפי מרן גדול המקובלים
הרב בניהו שמואל' שליט"א

מידי יום שלישי בשעה 18:00 | בישיבת המיישר | רח' אורט ישראל 4 בת ים

בשיעור שלישי
דף היומי מוסר והלכות

משולחן המלך

אלא הוא רוצה 'שכתי בכית השם כל ימי חיי'.

המטרה שבבקשה

היה אומר מורנו ראש הישיבה ר' עזרא עטיה ע"ה 'אחת שאלתי מאת השם אותה אבקש', יש הכדל בין שאלה לבקשה, השאלה זה 'אמצעי', ואילו הבקשה זה 'המטרה'. למשל, אדם מבקש מחברו מקדחה או סיר, המטרה זה הבישול והכלי הוא רק אמצעי שמאפשר את הבישול, ואין לו שום עניין בכלי עצמו אלא רק בבישול. אבל בא דוד המלך ואומר 'אחת שאלתי מאת השם', אומנם אני שואל זאת, אך אין זה אמצעי אלא זו המטרה - 'אותה אבקש', מה שאני שואל זה גם מה שאני מבקש. המטרה העיקרית היא 'שכתי בכית השם כל ימי חיי', לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו. אני כל הזמן רוצה לשבת, וכל יום זה יהיה כמו ביקור שכאתי לכאן פעם הראשונה, וכשהגיע ליום הדין מה הוא אומר?? 'סמך מפחדך בשירי וממשפטיך יראתי'. כמה צרות היו לדוד המלך, כמה רדפו אותו ועשו לו בעיות, ובכל זאת הוא אומר 'ריבנו של עולם, הכל אפס! אלא, ממשפטיך יראתי, זה הפחד שלי, אני ירא רק ממך'.

הכח שבתפילה

באחד הסידורים במחנות ההשמרה בגרמניה השתתף ניצול שואה. כשהקבוצה הגיעה לאחת המשרפות, אותו ניצול שואה בירך בשמחה 'שעשה לי נס במקום הזה'. שאלו אותו החברים 'כקבוצה איזה נס יכול להיות במקום כזה? מכאן, מהמשרפות אין מי שניצול. סיפר להם שבזמנו הביאו אותו ועוד תשעה חברים למשרפות האלה. כל העשרה חברים היו תלמידי חכמים, כאשר הוכנסו לחדר על ידי הנאצים ימ"ש, החל ויכוח ביניהם האם ראוי לומר וידוי וקריאת שמע, או שראוי להתפלל ולבקש מהשם שיציל אותם?

בוויכוח הזה חמישה אמרו שראוי לומר וידוי וק"ש כי הם כבר על סף המוות, ואילו חמישה אחרים אמרו

נפטר לפני שלושה חודשים, אמר לי שאין לו מנוחה בעולם העליון ולא רוצים להכניס אותו לן עד שיוסף נמני ימחל לו. וביקש בחלום מכירתו שתאמץ למצוא אותו ותבקש סליחה בשמו. היא סיפרה שאבא שלה נפטר צעיר ואין לו מנוחה, ודוחים אותו מכל מחיצה עליונה, אפילו שיש לו הרכה תורה וזכויות, אומרים לו: 'אדוני, עד שאתה לא תבקש מהתלמיד הזה מחילה, אין לך מה להיכנס פה!'. לכן הרשו לו לבוא מן השמיים בשביל לבקש מחילה. זה בעצם הכי קשה עם היצר הרע. כי לפעמים האדם מוצא היתרים לפטע בשני בגלל שהוא עשה לו כך וכך. אך הדבר מיותר, כי מהשמיים יסדרו את הכל. וגם, האדם מצידו ימחל. כי מי שחברו נענש על ידו, לא מכניסים אותו למחיצתו של הקדוש ברוך הוא. **שהשם יזכה אותנו לא לפטע באף אחד.**

מהי התאוה של דוד המלך?

דוד המלך ע"ה, כל התאוות שלו היו לאהבת השם יתברך, לתורה ליראת שמיים ולמידות טובות. כמו שאומר בתהילים 'אחת שאלתי מאת השם אותה אבקש, שכתי בכית השם כל ימי חיי...'. לכאורה, דוד המלך היה לו כל טוב, כסף, זהב, בתים וכרמים וכל מה שהוא רוצה היה לו. כמו כן, הוא היה עסוק מאד בענייני המדינה. אם כן, מספיק היה לו שיקבע רק עיתים לתורה, וכך היה יוצא ידי חובה. אך אנו רואים שדוד המלך ביקש 'שכתי בכית השם כל ימי חיי'. כי מי שיש לו אהבה לקדוש ברוך הוא, כל שאר הדברים הם כאין וכאפס. **מה שווה כסף, מה שווה בתים ומה שווה שווים ארמונות, הכל הכל הבלים.**

ברק. היו שם שתי כיתות של תלמידים - כיתה נמוכה וכיתה גבוהה. התלמידים של הכיתה הגבוהה היו מתקוטטים ומרביצים לילדים מהכיתה הנמוכה.

יום אחד החליט אחד התלמידים מהכיתה הנמוכה לעשות 'סדר'. נכנס בשעת ההפסקה לכיתה הגבוהה והחזיר להם מנה אחת אפיים וטיפל בהם. אחרי ההפסקה נכנס הרב"ה של הכיתה הגבוהה, והתלמידים סיפרו לו מה שקרה. הרב"ה קרא לו לתלמיד הזה, ובלי לחקור את המקרה, הוציא מהארון שלו פטיש קטן שהיה משתמש בו לתליית מודעות, ונתן מכה לתלמיד לעיני כל הכיתה, וכולם התרצו בצחוק...

התלמיד נפגע מאד מהביזיון ומהמכות, ורוצה לנקום ברכ. מה עשה? לקח דלי גדול מלא כמים וכרץ ועלה לראש הגג והמתין. חיכה שהרב יצא מהכנין, והוא ישפוך את זה עליו. לבסוף, חשב 'איך אעשה דבר כזה? זה רב שגם אותי לימד תורה', ולא עשה את הדבר הזה. חלפו שנים, ואותו תלמיד גדל ונתעלה וזכה להקים משפחה מפוארת עם ילדים טובים והיה גר בכני ברק.

'שיוסף נמני ימחל לי'

יום אחד קיבל טלפון, ועל הקו היתה אישה ששאלה 'האם השם שלכם זה יוסף נמני?' ענה 'כן'. אמרה האישה 'אני מחפשת את המשפחה שלכם הרבה זמן. האם למדתם בתלמוד תורה פלוני עם רב פלוני?' ענה 'כן'. אני לא למדתי אצלו והייתי בכיתה מתחתיו'.

בכתה האישה על הקו ואמרה 'אני רוצה שתאמר שאתה סולח לו'. השיב 'טוב אני סולח. אני יודע על מה את מדברת. הוא הרבין לי ונתן לי מכות עם הפטיש וכזה אותי, ואני התאפקתי לא להשיב לו. וכבר עמדתי על הגג ורציתי לנקום'.

אמרה 'אני הבת שלו, והוא בא אלי בחלום, הוא

ברכות שמים מעל

הגיליון מוקדש להצלחת ידינו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי שי בן דות ה"ו
ודעייתו הצדקנית
יסמין בת פאני תחי'
וילדיהם הנעימים
השם ישמרם ויחייהם בבריאות
ושובע שמחות אמן

רתיקון הנפטרים בערב ראש השנה

רתיקון הנפטרים וזה רתיקון שששים עבור נשמת הנפטר,
כדי לזכרו ולחננו בעולמות העליונים ולהעלות מדרגה שבה הוא נמצא.
המקור לכך: מגדולי המקובלים רבי יהודה פתיה זצ"ל וזה לשונו בספרו הקדוש "מנחת יהודה":

"אם חורשים רצונם לעשות נחת ורחם למת, להשיעו ולהצילו מכף הקלע ומדינה של גיהנם, שהוא נידון בהם, אין שם אופן, כי אם לשפך שית ותפילה בפני מלכו של עולם בעד הכת החוה. וייקבעו עשרה אנשים כשרים וידעו ספיר עיני למת סדר רתיקון..."

**ורתיקון זה מועיל מאד לנשמות הנפטרים
להעלותם מעלה מעלה ולהצילם מדין גהינם"**

רתיקון יערך א"ה ביום ראשון כ"ח אלול תשפ"ה ערב ראש השנה
בהיכל ישיבתנו הקדושה

לחסירת שמות 03-5520004 שלושה 7

משולחן המלך

לילה אחרי שבעלה היה הולך לישון, הייתה בוכה לקדוש ברוך הוא, כי בתיק הרפואי שלה היו סעיפים כבדים של חולאים, עד שאמרו לה הרופאים שאם יצמחו לה שערות ככף הירד, אזי יהיו לה ילדים.

יום אחד היא עלתה על מוגית ובקשה מהנהג שייקח אותה לרב הכי גדול שהוא מכיר. בחיים שלה היא לא דיברה עם רב, הוא לקח אותה לר' שלמה זלמן אוירבך זצוק"ל. היתה שעה מאוחרת בלילה, והיא דפקה בדלת. פתח הרב את הדלת ושאל אותה לרצונה. היא התחילה לבכות ולומר לרב שאין לה ילדים. אמר לה הרב 'תשמעי גברת, אל תתרעמי על הקדוש ברוך הוא. הקדוש ברוך הוא לא חייב לך כלום, הוא לא חייב לתת לך ילדים, לא חייב לתת לך בריאות ולא כסף, והוא לא חייב לאף אחד שום דבר. שמעה את דברי הרב ואמרה 'טוב' ועמדה ללכת. קרא לה הרב שוב ואמר לה 'תשמעי גברת, אם את תעשי משהו שאת לא חייבת, אז גם הוא יעשה אתך טובה שהוא לא חייב לך. שומעת מה אני אומר לך?', והרב בירך אותה. היא קיבלה על המקום על עצמה ללכת לבתי חולים ולעזור לאנשים במצוקה ואנשים שצריכים עזרה. ואכן, באותה השנה קיבלה ילד, הפך הטבע והפך התחזיות של הרופאים.

חסתפק במה שיש לך

צריך האדם לדעת שמה שהוא מקבל מהשם זה מה שהוא צריך, ולא יותר מזה. למשל, האדם מברך בבוקר את הברכה 'שעשה לי כל צורכי'. מה משמעות הברכה הזאת? כשהאדם הולך לחנות נעליים, והמוכר שואל אותו 'איזה מידה אתה?' עונה האיש 'מידה ארבעים'. אומר המוכר: 'בגלל שאתה אדם מוכר, אתן לך כפי כבוד מידה ארבעים וחמש. זה יהלום אותך'. כמובן שזה לא נכון מה שהמוכר אומר, כי עם נעל גדולה האדם לא יוכל ללכת אפילו פסיעה אחת. כמו כן, לפעמים האדם

להם שאני לא קשור לחבורת הפושעים האלה. אך השוטרים נתנו לי מכה חזקה והשתיקו אותי. ניסיתי לבכות ולצעוק שאני חף מפשע, אך השוטרים אמרו שאם אני נמצא כאן, אז אני חלק מהחבורה וודאי. אחרי התעקשות מצדי בדבר חפתי, ב"ה יצאתי מזה. עברו שנים, ועליתי לא", ואני לא יודע כלום. אמרתי לעצמי שאני רוצה להשתתף בלימוד תורה. מצאתי אתכם שאתם חבורה יפה, ונהגתי אתכם ולכן אני יושב אתכם. אך אני לא יודע קרוא וכתוב, ורק שומע. שאל הרב 'אם כן, למה אתה בא לדרך חיומי דווקא?' אמר האיש 'סיפרתי לך את הסיפור. אני לא טיפש. כשהייתי במאפיה, עצרו את כל מי שהיה שם, וזה לימד אותי שלפעמים לא צריך לעשות כלום, אלא רק לשבת בחבורה, ואתה נחשב חלק מהחבורה. ועכשיו, אני יושב אתכם ושייך לחבורה שלכם...'

כוחה של קבלה טובה

ר' חיים פנחס שיינברג ע"ה, כשהיה בגיל שלושים הבת שלו חלתה, והוא קיבל על עצמו קבלה חזקה, שהוא לא נוטל ידיים ללחם, אלא רק בסעודה של מצווה. הוא קיבל על עצמו קבלה זו כדי להתחסד עם קונו ולאכל לחם רק בסעודות מצווה. והוא אכן עמד בזה וביתו הבריאה.

היתה אישה בירושלים שהיתה מחלקת אוכל בבתי חולים והיתה עושה חסדים גדולים. הסיפור שלה היה, שכמשך עשר שנים לא היו לה ילדים. היא לא היתה כ"כ דתית, אך אחרי עשר שנות נישואין, כל

שראוי להתפלל שהשם יציל אותם כי 'אפילו הרב חדה מונחת על צווארו של אדם, אל יתייחס מן הרחמים'. לפתע פתח קצין נאצי את הדלת ושלף את כל החמישה שאמרו שצריך להמשיך להתפלל, ולקח אותם החוצה כדי שיפרקו משאית מהציד הרב שעליו. וכשראה הנאצי שהחמישה בחורים האלה עובדים בזריזות, החליט להשאיר אותם ולקחת אותם לעוד עבודות, וכך הם ניצלו. **רואים מכאן מה עושה תפילה מעומק הלב ובכיה.** העיקר שהאדם לא יתייחס וגם מצד שני לא יעמוד במקום אחד. ידוע שהכרזל, כשעומד בלי לזוז מקבל חלודה. כך גם האדם לא יהיה אדיש ויידרך במקום.

המתמיד השקט...

בשיעור דף יומי במקום מסוים, היה מגיע לשיעור יהודי מבוגר שהיה אומר שלום לכולם ויושב בשיעור, ולא היה מדבר עם אף אחד. לא שואל שאלות, לא מדבר. כך הוא יושב בשיעור כמשך שנה, שנתיים ושלוש ולא מדבר מילה, אפילו דברים הקשורים ללימוד.

פעם אחת סיימו מסכת, ובמעמד הסיום פנה אליו מגיד השיעור ואמר 'כבר שנים ארוכות לא פגשתי יהודי מתמיד כמותך, אתה מגיע כל יום לשיעור, לא משנה אם קיץ או חורף. אני מרגיש שיש לך איזה סיבה לכך. אולי תספר לי על כך? האיש נאנח ואמר לרב 'זה סיפור ארוך'.

שכר על נוכחות בחבורה

אני נולדתי ברוסיה, והייתי בעיירה בה עקרו הסובייטים כל זכר ללימוד תורה. ידעתי רק שאני יהודי אך לא ידעתי את המשמעות של זה. חלפ שנים ארוכות, ויום אחד נכנסתי בתמימותי לקחת קצת לחם מהמאפיה, ולא הרגשתי שעל ידי עומדים חבורת אנשים שחתרו נגד השלטון והיו מכונים 'בוגדים'. פתאום נכנסו לשם כוחות המשטרה החשאית וטרקו את הדלת ותפסו את כל מי שהיה שם. **ניסיתי להגיד**

ברכות שמים מעל

הגיליון מוקדש להצלחת ידינו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי דוד בן אסתר ה"ו
ודעייתו הצדקנית
נטלי חיה בת רשל תחי'
וילדיהם הנעמים
השם ישמרם ויחיהם בבריאות
ושובע שמחות אמן

מוסדות המיש"ר תכב"ץ
פרנס יום

היום יום רביעי' ג' סבב חתש"ד
הלימוד והתפילות בישיבה יהיו לע"נ

בשמיאל
עושר
ובכר
אדר
יומים
ח"ה

יקיוד פלוני

הקדש ע"י ה"ה פלוני אלמוני יהיו ויהי שיחיה לשפעה בריכה
הצלחה פרנסה טובה ובשפע, נחת ושמחה בריאות איתנה,
אריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים וכל מילי דמיטב אמן.

להקדישות:
03-552-0004

באפשרותך להיות משותפיו של מו"ר הרב בנייה שליט"א, בתרומת 500 ש"ח פעמי, ואברכי המוסדות ילמדו להצלחתכם, שלט זה מודבק בפתיחים של כל בתי המדרש של המוסדות הקדושים

משולחן המלך

רוצה להיות יותר ממה שהוא. רוצה להיות עשיר גדול וכו'. לכן אנחנו מברכים כל בוקר 'שעשה לי כל צורכי' כדי שנבין שמה שהשם נתן לנו זה בדיוק במידה המתאימה לנו. ומה שעודף, זה לא טובה בשביל האדם.

למה אני לא קיבלתי עודף?

אומר החפץ חיים 'אורח טוב מה הוא אומר?' 'כל מה שטרח בעל הבית, עשה לכבודי. ואורח רע מה אומר?' 'כל מה שעשה בעל הבית עשה בשביל עצמו'. אותו הדבר, אנחנו אורחים כאן בעולמו של בורא עולם. ובתור שכאלה צריכים אנו לומר שכל מה שהקדוש ברוך הוא עושה אֵתנו, זה לטובתנו, כדי שנהיה ראויים להיקרא 'אורח טוב'.

היה נער אחד שנסע באוטובוס ובכה. שאל אותו הנהג 'למה אתה בוכה?' ענה הנער 'אני רוצה להגיע הביתה, אך אין לי כסף לשלם לנסיעה. בא הנהג ואמר לו שהוא ישלם בשבילו. אחרי עשר דקות שוב פעם הגער בכה. שאל הנהג 'עכשיו מה קרה?' ענה הכחור 'לכולם נתת עודף, ואילו לי לא נתת...'. כמו כן, כל אלה שכל הזמן מתלוננים, הם דומים לילד הזה, ואומרים 'לי לא נתת! למה ההוא קיבל?'. אך האמת היא, שמה שקיבל האדם, זה מה שהוא צריך.

אני בוכה שלא תצא תקלה תחת ידי

יום אחד, שני בחורים שרצו ללמוד יחד תורה, הלכו בדרך ולמדו תוך כדי. הגיעו לאיזה שדה של גי, וישבו שם באיזה פינה ודיברו בלימוד. הגוי, כאמזע הלילה שומע רעשים, ויצא החוצה וראה שני בני ישיבה. שאל אותם 'אתם התלמידים של ר' ישראל מאיר הכהן מראדין?' התפלאו התלמידים ואמרו כן. איך אתה מכיר אותנו?

ענה להם: 'אתם לא יודעים מי זה הרב שלכם. בואו ותשמעו דבר פלא. יום אחד אני עובד בשדה בשעה ארבע בבוקר, ואני שומע צעקות ובכיות. רצתי לראות מה קרה. אני רואה איזה יהודי שוכב על הרצפה, בוכה ושואג. ניגשתי אליו ושאלתי אותו 'רבי יהודי, מה קרה לך? אני יכול לעזור לך במשהו?' ענה הרב 'סליחה שהפרעת. קוראים לי ישראל מאיר מראדין. כתבתי ספר 'משנה ברורה', וסיימתי אותו אחרי עשרים ושמנה שנה, ועכשיו אני בוכה שלא תצא תקלה על ידי, ולכן אני בוכה ומתפלל'. ואמר להם הגוי 'זה הרב שלכם'.

הוילון מושך סקרנות יותר מהמלך

כשנפוליון שלט בצרפת, מצד אחד היה מאוד עממי, אך מנגד הוא שלט ביד רמה. באחד מהזמנים הוא החליט לצאת למסע ברחבי הממלכה, לפגוש אזרחים ולשמוע מה הם אומרים. המסעות היו נקבעים מראש, וכל עיר שהוא היה אמור להגיע אליה, היו מכינים את עצמם בהתאם.

באחד הערים הכינו לו לשכנה מרווחת. המושל של אותה העיר, עיטר את הלשכה כזה ובקריסטלים נוצצים ובחלונות עם ציורים מרהיבים, וכל מי שראה זאת התפעל. המושל הזה ביקש שיכינו לו וילון מיוחד לכבוד נפוליון, ואכן הכינו וילון מרהיב ביופיו. כשהגיע האיש האחרון על הטכסים מטעם נפוליון לעיר, ראה את הלשכה היפה שהכינו לכבוד נפוליון ומאד התפעל מכך, אך ביקש שאת הוילון יורידו, ובשום אופן לא ישאירו אותו בכיקורו של נפוליון.

המושל ניסה להתערב ולומר לו כמה כסף השקיעו בוילון היפה הזה, וחבל לא להשאיר אותו. האחרון אמר למושל שהוא ידבר אתו על כך מאוחר יותר. ואכן, לאחר מכן חפס אותו בצד ואמר לו 'ברגע שנפוליון ישב בלשכה, וכל הנכבדים יבואו לקבל את פניו, עלולים הם לשים לב על הוילון יותר מאשר על נפוליון, וזה לא כבוד למלוכה. לכן, משתדלים שהלשכה תהיה מפוארת, אך צריך לזכור שהעיקר זה המלך. גם אנחנו, בימים הללו שאנו ממליכים את הקדוש ברוך הוא, לא יחשוב האדם על צרכיו, אלא רק על הקדוש ברוך הוא.

הדרך לכפרת עוונות

כותב 'בשער הכוונות' שאם אדם יתענה בשבעת הימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים, ויעשה בהם תשובה גמורה, אזי כל יום יכפר על כל העוונות שחטא האדם כל חייו. למשל: 'אדם שצם ועשה תשובה ביום ראשון בעשרת ימי תשובה, זה מכפר על כל ימי ראשון בחייו של האדם'.

החת"ם סופר כותב שכל התפילות של האדם במהלך השנה שנפסלו מחמת מחשבות חורן, וגדחו כ'פסולי המוקדשין', עומדים עד עשרת ימי תשובה, ואם האדם מתפלל בעשרת ימי תשובה בלב שלם, כל יום מעלה עמו את התפילות של אותו היום שנפסלו במהלך השנה.

ה'ראשית חוכמה' כותב על עשרת ימי תשובה, שמעלתם היא כמו 'חול המועד'. ואכן היו אנשים שהיו מסתגרים בביתם מראש השנה עד יום הכיפורים ומתעלים בעבודת השם.

כתשובה.

אימת הדין

היו פעם נוהגים ב'פורת יוסף', ש'בעשרת ימי תשובה' היה חופש, מראש השנה מתחיל חופש. אך ראש הישיבה היה אומר 'בעשרת ימי תשובה כולם חולכים ללמוד ואף אחד לא יסתובב. לכן, אנחנו עושים כאילו חופש'.

רוצים לקבל את העלון באופן קבוע?

<< להפצת העלון
בבית הכנסת שלכם:
צרו קשר בטל: 077-5122948
והקליטו את הודעתכם למערכת:
שם מלא, מס' טלפון לחזרה,
שם בית הכנסת, כתובת ועיר

<< להצטרפות במייל:
שלחו מייל לכתובת
office@mrbs.co.il
עם הכותרת "הצטרפות לקבלת
העלון למייל"

יחד נרבה תורה ונפיץ אור!

את כל הכדורים יחד...

המגיד מדובנא מביא משל על בן מלך אחד שחלה במחלה קשה. וכיוון שהיה מפונק ביותר, לא רצה לבלוע את התרופות שנתנו לו הרופאים, כיון שהיו מרים. המליצו הרופאים כל מני ניסיונות, להוריק לו ע"י מזרק, אך לא הסתדר הדבר.

שלחו לאחד הרופאים המומחים שיאמר מה לעשות? בא אצל המלך וראה שהמצב אנוש, ואם לא ישתה הנער את הכדורים אז יש בעיה גדולה. אמר למלך: 'יש לי שני תנאים שאם תמלא אותם אדוני המלך, הכל יסתדר. **תנאי אחד** - זה שאתה לא שואל אותי שאלות, **והתנאי השני** - זה שאתה עושה כל מה שאני רוצה. אמר המלך 'אין בעיה. רק תרפא את הנער'. נתן הרופא למלך מרשם, ובו כתב להביא לו מאות כדורים מסוגים שונים ועוד מאה זריקות, ועוד ועוד סוגים של תרופות בכמויות גדולות. המלך שאל 'מה זה??', ענה הרופא 'אמרנו שאתה לא שואל שאלות. תן לי לעבוד'. הסכים המלך. הלכו לקנות את התרופות שעלו הון רב והביאו אותם לרופא. נכנס הרופא יחד עם החולה לחדר וביקש שאף אחד לא ייכנס. הביא סיר גדול עם מים, ושם את כל סוגי התרופות כפנים. הביא פרימוס גדול, ונתן להם לשתות, ואז האדים שהיו בחדר נכנסו בו בילד וריפאו אותו. יצא הרופא ואמר 'המחלה נעלמה!'. התפלא המלך ואמר 'מה, את כל הכדורים נתת לו בפעם אחת?'.

אמר הרופא 'בוא ואסביר לך. בגלל שהנער מפחד מתרופות, לקחתיו הכל והרתחתי את זה, והכל נכנס לו לגוף בדרך עקיפה. ואז, הוא הקיא ע"י זה את המחלה שיש לו בגוף, ונרפא'. ואמר המגיד מדובנא: שכך גם אצל הקדוש ברוך הוא. הוא לא מעוניין לנקום בכנים שלו. **אבא אף פעם לא מעוניין לנקום בילדים, אלא הקדוש ברוך הוא רוצה שנתחזר אליו באהבה.**

גמר חתימה טובה!

משולחן המלך

מפי הגבורה?

אמר לו 'וכי משה אתה?' ענה לו 'וכי רבך אלוהים הוא?'.

אומרת הגמרא - שקשה היה לו לרבו הקדוש שכן אמר ר' ישמעאל 'וכי רבך אלוהים הוא?'. היה צריך להגיד 'רבנו', כי זה גם הרכ שלו.

מי פוסע על ראשי עם קדוש

בין כך ובין כך, הגיעה איזו יבמה אל רבי. אמר רבי 'לאבדן' שילך לבדוק. בינתיים אמר ר' ישמעאל 'כך אמר אבא. 'איש' כתוב בפרשה, אך 'איש', בין קטנה ובין גדולה ראויה לייבום ולא צריך לבדוק אותה.

אמר מיד רבנו הקדוש לאבדן 'תחזור, כבר אמר ר' ישמעאל ברבי יוסי שלא צריך לבדוק, ויפה אמר'.

עכשיו, 'אבדן' פסע בין ראשי התלמידים כדי להיכנס חזרה לבית המדרש. אמר לו ר' ישמעאל 'מי שצריך לו עם הקדוש, יכול לפסוע מעל ראשי עם קדוש. ומי שאין צריכים לו עם קדוש, איך יפסע על ראשי עם קדוש??'. אמר רבי לאבדן לעמוד במקומו. מספרת הגמרא שבאותה שעה נצטרע אבדן, וטבעו שני בניו ומיאנו שתי כלותיו. ואמר רב נחמן בר יצחק 'כריך רחמנא דכספי לאבדן בהאי עלמא' (כרוך הוא השם שנפרע מאבדן בעולם הזה). וכל זה קרה לו בגלל שציער את ר' ישמעאל. **רואים כמה קשה הפגיעה בחבר, וכל שכן בתלמיד חכם.** לכן, לכל הפחות עד יום כיפור ילך האדם ויתפטר ויפייס את חברו. אדם יבקש מהוריו מחילה, וגם מאשתו, וגם מילדיו, כי לפעמים האדם 'יורד' עליהם כשהם לא עושים בדיוק מה שהוא מצפה מהם.

וכל אחד היה יושב ללמוד בעשרת ימי תשובה ומפחדים מאימת הדין, ומרוכזים בלימוד שלהם ובתשובה שלהם. אך מאוחר יותר, אמר ראש הישיבה שאין כבר חופש בעשרת ימי תשובה. רק אם מישוה היה צריך, ראש הישיבה היה משלם כסף כדי לשלוח אותו לאיזה מקום.

להיז - רק שזה באוויר...

רצו לבנות בשכונה מסוימת בית הכנסת. בינתיים, עד שהביה"כ יהיה מוכן, העירייה הביאה קרוואן גדול ויפה, ושמו בפנים מזגנים וסידרו אותו יפה. הביאו משאית עם מנוף שהוריד את הקרוואן. כשהקרוואן באוויר, צריך לכוון אותו היטב ורק אז מורידים אותו על מבנה הבטון שהכינו עבור כך.

לאחר שהורידו את המבנה הזמני הזה, המשאית נסעה לדרכה. נכנס הרכ לראות, ומה הוא מגלה? שמו את הקרוואן הפוך. ארון הקודש, במקום שיהיה לצד מזרח, שמו אותו בצד מערב, ואילו השירותים היו בצד מזרח. היה איזה ילד שאמר 'מה הבעיה? בואו ונכוון את זה ונהפוך'. אמרו לו 'כשזה באוויר, עדיין אפשר לכוון ולהזיז את המבנה. אך, כשזה כבר ירד לקרקע, כבר נגזרה הגזירה ואי אפשר להזיז את המבנה, אותו הדבר עכשיו, עדיין אין גזר דין. הוא יהיה כיום כיפור. ולכן עדיין אפשר 'להזיז', עדיין הכל עומד באוויר, ואפשר לתקן. וכל מה שאנחנו עושים, זה 'למענך אלוקים חיים'. ואז ממילא האדם יכול לשנות הכל על הצד הטוב.

וכי רבך אלוקים הוא?

הגמרא במסכת יבמות (קה) מספרת על ר' ישמעאל ברבי יוסי שהיה כבד משקל, וכשכולם כבר היו יושבים על הרצפה בבית המדרש, ורבנו הקדוש היה יושב מעליהם, היה ר' ישמעאל שהיה גדול בתורה, הולך לאט לאט בין ראשי התלמידים. אמר לו 'אבדן': 'מי הוא זה שמפסע על ראשי עם קדוש?' אמר לו: 'אני ישמעאל בן ר' יוסי שבאתי ללמוד תורה מרבי'. אמר לו אבדן: 'וכי הגון אתה ללמוד תורה מרבי?' ענה: 'וכי משה היה הגון ללמוד תורה

הלימוד שלך יהיה עוד יותר טוב ועוד יותר טוב....

שיעור הדף היומי
מפי הרה"ג דן גבאי שליט"א

דף היומי במתיקות ובהירות, משניות וימיות, נ"ך, מוסר, מעשיות והלכות

בימים: א, ב, ד, ה, בישיבת המייש"ר רח' אורט ישראל 4, בת ים
17:40 תפילת ערבית < 18:00 תחילת השיעור

בוא ותגלה שגם אתה יכול לסיים מסכתות בהבנה ובהנאה

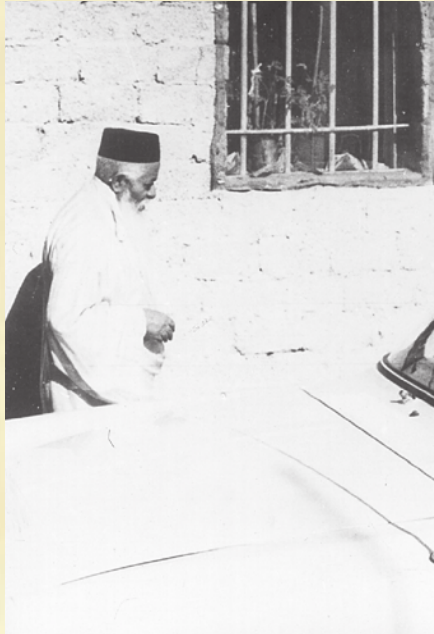
שתיה קלה וחמה
לרווחת הלומדים

אל נגד עיניהם, התמידו בקיום המצוות ושבו
בתשובה שלמה.

אין מה לעשות...

מעשה באשה אחת שחלתה, וניגש אחד התלמידים אל רבינו ושאלו כפיו - מה עליו לעשות. אמר לו רבינו, "עשה תיקון". ואכן קראו עבורה בבית המדרש את ספר התהילים, ורבינו בביתו היה עורך כוונות נודאות לרפואתה.

על יד בנין הישיבה

לפתע שמעה הרכנית ע"ה, שרכינו דופק על השלחן ונאנח אנחה שוברת לב. היא נבהלה מאוד, וכששאלה לפשר הדבר, סגר רבינו את ספר התיקונים, ואמר 'איך מה לעשות'....

לאחר זמן מה, בא התלמיד אל רבינו להודיעו שהאישה נפטרה. אמרה לו הרבנית, "רבינו כבר ידע זאת". וכך הוה עובדא.

תמתין עוד קצת

מעשה בחכם אחד, שאשתו רצתה לעבוד כדי לסייע
בנטל הפרנסה, אך לא מצאה עבודה טובה.

עם חכם עובדיה

שֶׁרָפִי קָדָשׁ

על גודל צדקותו ונפלאותיו של הרב. הוקסם הכעל
מסיפורי המופת שסיפר לו איש שיחו, והשתכנע
רק קמעא. אז הוסיף האברך והטיח בפניו, "ק"ן כל
כך הרבה כסף פיזרתם עבור ביקורים אצל רופאים
ופרופסורים ולא נושעתם, ואם כן, מהי כבר הטריחה
הנדרשת ממכם לעלות אל ירושלים עיר הקודש?
מדוע אתם כה מתנגדים?" טענה זו שכרה את
הבעל, ועל כן החליט שכחודמנות
הקרובה שתגיע לידו, יעלה עם
אשתו לירושלים אל בית הרב.

בהיכנסם אל הצדיק, חשו כי
הגיעו אל הכתובת הנכונה.
אוירת הקדושה שאפפה
את בית הרב, זיו פניו
הקורנות, לבוש המיוחד
ומראהו האצילי, השרו
עליהם רוח של תקוה
לאחרית טובה, המילים
נעתקו מפייהם, והם
הביטו בהתפעלות בצדיק
שישב כענווה רכה על
כסאו, ושאלם בקול אבהי
לבקשתם.

אז הותרו מוסדות פיהם, והם סיפרו לצדיק את פרשת חייהם ועל כך שטרם נפקדו בילדים. הרב שאלם לשמותיהם ולשמות הוריהם, ושוב התבונן היטב בזוג הניצב מולו. במבטו הנוקב הוא חדר אל תוך ליבם ונפשם, עד שהם חשו, כי הרב כוחנם במבטו מבפנים, וכי זאת שעת המבחן שלהם, ועל כן הרהרו בתשובה.

לפתע אמר הרב, נעשה לכם תיקון, וכעזרת ה' אני מבטיחכם כי בעוד עשרה חודשים תהיו הורים לתאומים, אך תנאי אחד לכך, שתתחייבו שניכם להקפיד על טהרה וצניעות האישית.

דמעות שמחה זלגו מעיני הזוג, והבעל נישק ברטט את ידיו הקדושות של הרב, תוך שהם מתחייבים לעשות כמצוותו. כשהם פנו לצאת, עצרם הצדיק ובקשם לבל ישכחו להודיעו על הולדת ילדיהם.

בני חזוג שבו לכיתם בבאר שבע, בעידודו של ידידים האברך התחזקו כפי שהורה להם הרב, ולאחר כחודש ימים נפקדה האשה, משראו בני חזוג כי ברכת הצדיק מתקיימת בפועל

מעשיות והנהגות מכלי ראשון שנשמעו מפי קודש
של מרן הגאון המקובל
חכם **בנידו שמואל** שליט"א
על רבותיו חכמי ישראל **'שרפי הקודש'**
ומה ששמעו מפי קודשם על רבותיהם וזע"א

המשך מעשיות על רבינו מרדכי שרעבי
זצוק"ל מייסד ישיבת נהר שלום

מופת עם הרב שרעבי זצ"ל

מסופר על זוג מבאר-שבע, שלא היו שומרי תורה ומצוות, ובמשך שבע עשרה שנה לנישואיהם לא זכו לילדים. הם הלכו ופאסים, ולא נענו. כיתתו

ז למגיד עתידות, ולא
 עד שהחל הייאוש
 בליבם, שהנה הם
 הולכים עדיירים,
 וימי הזקנה
 ממשמשים
 ו ב א י ם
 ועלולים
 ה ם
 להישאר
 עוזבים לנפשם.

פעם אחת, סיפר להם
אברך חשוב אחד אודות
הגאון המקובל רבי מרדכי
שרעבי זצ"ל, שעקרו

רבות נפקדו בזכות
תפילתו, וחולים רבים
העלו ארוכה למכתם

ידי ברכותיו. ועל כן, 'עצם ש'
הם את מזלם אצל הרב. אולם
בהיותו אדם חילוני ולא מאמין,
ת הדברים במחזי יד ואמר, "הרי י'
ידיד-שם בדקו אותנו במשך
הלא העלו לנו ארוכה, וכיצד אם
היום שקוע כולו בלימוד התורה,
משהו בנושא זה?" אף האישה ה'
עם בעלה, ולכן לא אבו לעלות אל
של הרב.

עבר זמן מאותה שיחה, ושוב התגלגלו הדברים בין האברך לאיש מבאר שבע, ושם וסיפר לו על גדלותו של הרב שרעבי. תוך כדי שהאברך מפעיל את כל מרצו וכוח השפעתו, הרכה לספר

הרב זכה להיות תלמיד חכם גדול, וזה מה שאדם לוקח איתו לבסוף. הוא גם היה מתמיד גדול ובעל חסד להפליא. כל הממוקן שהיה לו, היה מחלק אותו באותו היום. לרב היתה גלימה עם כיסים גדולים, ואנשים היו מכניסים לרב מידי יום סכומי כסף עצומים, אך הרב היה מחלק הכל לתלמידי חכמים ולילדים. עד הערב לא היה נשאר בכיסיו כלום, כי גם את מה שנשאר היה שולח לרב צדקה ולראשי ישיבות אחרים, בעוד ביתו של הרב ממשיך להתנהל באותה עניינות שהכיר כל השנים.

את הגו בבית היה צריך להדליק עשר פעמים עד שהאש היתה תופסת. היו ילדים שהסתובבו אצלו, והיו יכולים להתעשר ממנו. בבוקר היה מחלק לידה אחת, ובערב לפעמים עוד חמש לירות. כל מה שנשאר בכיתו בערב היה צורך בחבילה ואומר, "את זה תיתן לרב צדקה... זה, לך לרב אטון..." הוא לא היה משאיר אצלו דבר. היה אומר, "זהו, אין..."

כל יום מחדש היה אומר, "מי יודע מה יהיה... תוציא הכל, הכל. לתת היום הכל". באי ביתו היו רואים זאת בעיניהם, כאילו אין מחר. הרי מחר, לא יודעים מה יהיה. "היום תוציא הכל, אין מחר."

הוא היה בדעה שאדם צריך לעשות חשבון נפש כל יום ולראות מה קורה איתו, מה הוא עושה, לאן הוא הלך, מה נהיה איתו, איך הוא...

אדם לא יכול להמשיך בלי שיעשה חשבון

נפש, הוא לא יכול להיות! אין דבר כזה להיות בלי חשבון נפש. בלי

זה, האדם מסכן גדול. לפעמים יכול להיות שהאדם כבר זקן, עם זקן ארוך עד הרצפה,

אבל המעשים שלו לא מתקנים, וכל זה מחמת שלא הולך בדרכי ה'.

שרפי קודש

ברור מפעם שעברה, ושום דבר לא השתנה". לאחר הפצרות רבות, הסכימו הרופאים לצילום חוזר, ואכן נדהמו למראה עיניהם כשראו שהגידול נעלם כלא היה, ושלחוהו לביתו לחיים ולשלום.

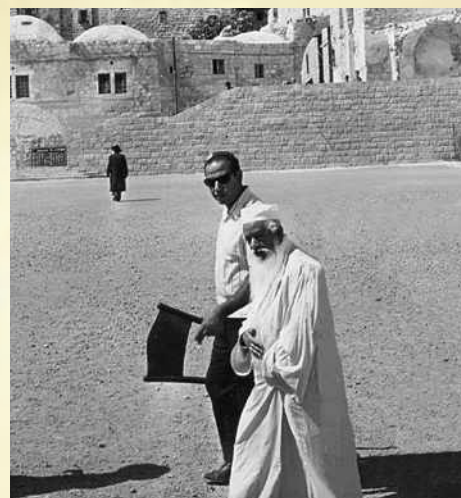
נסע האיש שוב לביתו של הרב, להודיעו על הבשורה הטובה. אמר לו הרב, "דע לך שנגזר עליך בשמים להוציא סכום של שתיים-עשרה אלף לירות. התפללתי לקדוש ברוך הוא, שאת הסכום הזה תוציא למקומות טובים ולא עבור טיפולים ורופאים, ובחסדי ה' נענתה תפילתי."

להתעדת באהבתך

מי שהיה רואה את הרב בישיבה, היה רואה מלאך עלי אדמות שכל רח לא אניס ליה. הכל היה ברור ונהיר לו, והיו מראים לו כל דבר מן השמיים. כל זה מכוח ההתמדה הגדולה, "יום ולילה לא ישכחו", שהיה יושב ועוסק בתורה כל הלילה וכל היום כולו, והיה בקיא בכל התורה כולה על פה. ממילא, כשהיה בא אליו אדם שצריך ישועה, היתה ברכתו מתקיימת מיד. ולא רק באי עולם היו באים לפניו לבקש ישועה, אלא אף נשמות קדושות היו באות אליו מהעולם העליון כדי שיתקן אותן.

עם תלמידיו בישיבת המקובלים משמאל רבינו שלום שמואלי

פנה החכם אל רבינו. אמר לו רבינו: "בעוד חודש יציעו לה עבודה טובה, ואם תמותך עוד חודשיים יציעו לה עבודה במקום עוד יותר טוב, עם רווחים גדולים."

וכן היה, שכעבור חודש הציעו לה עבודה, וכמוכן שסירבה, כפי שיעץ רבינו. ולאחר חודשיים קיבלה עבודה במקום טוב יותר, בדיוק כמאמר רבינו.

בוהן נסתרות

מעשה היה שהביאו לפני רבינו ידיעות של ספר תורה שיעין בו, תוך כדי שרבינו מעיין, לפתע הצביע ואמר: "כאן הסופר לא קידש את שם ה', וא"כ הספר פסול".

ומסופר על מו"ר ועט"ר, המקובל האלוף רבי מרדכי שרעבי זצוק"ל, שיום אחד פנה אליו יהודי בדמעות שליש ואמר לו שיש לו גידול בגוף ר"ל, וצריך לעבור ניתוח בעוד שבועיים. הסתכל הרב על הצילום ואמר לו, "בעזרת ה' לא תצטרך לעשות ניתוח, רק תיתן שתיים-עשרה אלף לירות עבור התיקון שנעשה".

למרות שברוך כלל היה הרב מבקש ששים לירות, במקרה הזה, למרבית הפלא, ביקש הרב סכום גדול. וכך באותו היום הלך החולה ולווה כסף, ונתן לרב את כל הסכום הנדרש.

מיהר הרב לחלק את כל הכסף למוסדות ולאברכים, ועשה תיקון. לאחר שבועיים אמר לו הרב, "תאמר לרופאים שאני מבקש שלא יעשו ניתוח לפני שעושים צילום חוזר". הלך האיש ואמר לרופאים כדברי הרב ולא הסכימו, וטענה בפניהם, "יש לנו צילום

דברי הרשב"י

דברי תורה
דרך אורו של הרשב"י
בוזרה הקדוש

פרשת וילך

הי"ת הוא הקובע על הכל והוא הזן ומפרנס לכל, הן בממון הן בשמחת חיים הן בבטחון אישי והן בכל תחום ותחום, ובוזה יתקיים בנו דברי רבינו ה"חובת הלבבות" בשער הביטחון שהבטוח אין לו כל דאגה מזולתו כלל כי יודע שהכל בידו יתברך, ותמיד הוא יתברך מנהיג אותנו באופן הכי טוב עבורנו, ואם הוא יתברך מחליט להענישנו הרי ודאי הדבר שהוא לצורך שנוזה לתיקון מידותינו ולכפרת עוונותינו ואם נזכה למידת השיפלות ומיד נקבל באהבה ללא צורך לעבוד על עצמינו ולשכנע את ליבנו להכנעה, אלא הדבר יבוא מתוך אמונה פשוטה מלכתחילה שלא מגיע לנו מעימו יתברך דבר וחצי דבר, אלא אין אנחנו ראויים למתנות וכל מתנה שהננו מקבלים זה הכל מתוקף רחמנותו יתברך עלינו, על אף שאין אנחנו עובדים אותו כראוי, אזי נזכה להארת פנים מעם ה' אלוקינו שכלול בה את כל הברכות כולם כפי שאומרים בתפילה כי באור פניך נתת לנו "תורה!" ו"חיים!" ו"אהבה!" ו"חסד!" "צדקה!" ו"רחמים!" "ברכה!" ו"שלום!" וזה פשיטא שאם נמצא חן בעיני הי"ת אזי כל בריה לא יכולה לנו וגם בצד הטבעי כולם יאהבו אותנו אחר שלא נבקש מהם דבר.

ואפילו במצב ובאופן שחלילה יכשל איזה אדם ויבייש ויכלים אותנו ברבים, אם אמונתנו תהיה איתנה בהי"ת הרי שהדבר לא יפריע לנו כלל, שהרי מה שמתביישים מן הרבים זה מחמת שאנחנו רוצים שלא יחשבו עלינו רע, ורוצים למצוא חן בעיני בני אדם, אבל אם יודעים אנחנו שלא חטאנו, ויודעים אנחנו שגם לא גרמנו שום עוול במעשינו, חלילה שאדם זה יביישנו ברבים ויכשל בחטא גדול זה, וממילא אין לנו שום צער כלל, לפי שאין לנו ליחס שום חשיבות בלתי לה' לבדו, וכל הטעם שאין אנחנו רוצים שלכתחילה יביישנו זה רק בכדי שלא יהיה חילול שם ה', ושלא יכשלו אחרים מחמתנו, אבל אם לא היה מנוס וכך גלגל הי"ת את הדברים אין לנו צער כלל, ואין ההכלמה מעלה בנו או מורידה כלל ועיקר. וכמובן שדברים אלו הם אצלנו בגדר 'דיבורים בעלמא', ורחוקים אנו מאוד מלקיים, אולם אם נתבונן באמיתותן של הדברים וכפי שהם באמת נחוש ונבין שאין לנו צער כלל בעולם הזה חוץ מצער החטא ואי עשיית רצונו יתברך ותו לא, וא"כ כמה עלינו לעשות תשובה על חוסר אמונתנו שהיא עיקר של התורה, וכן על הגאווה שלנו שאנחנו מחשיבים עצמינו לעבדי ה' נאמנים ואין בנו לא תורה ולא מצוות לשם שמים, ירחם עלינו ה' ונזכה לתשובה שלימה, וככל שנגיש שפלות לפני ה' ונקיים מה שאנחנו אומרים בתפילה 'ונפשי כעפר לכל תהיה' אזי על ידי זה יתקיים בנו המשך התפילה שתקנו חז"ל 'פתח ליבך בתוריק' לפי שרק על ידי 'ונפשי כעפר לכל יהיה' וביטול העצמיות והעולם הזה ניתן להתחיל לקבל את אמיתותה של התורה הקדושה, ולהבין את צפון מידותיה ורחמנותה ואת עומק אמריה הקדושים, אמן.

השפלות היא שורש של כל המידות הטובות, ומי שזוכה לה הרי הוא זוכה למצוא חן בעיני ה'. וכפי שמצינו אצל משה רבינו שאמר 'ונחננו מה', וכן מצינו אצל דוד המלך בספר תהילים 'ואנוכי תולעת ולא איש', 'וחטאתי נגדי תמיד', וכן אצל כל הצדיקים. וכמו שאמרנו ז"ל (ברכות ז.) ואמר רבי יוחנן משום רבי יוסי טובה מרדות אחת בלבו של אדם יותר מכמה מלקיות, ורש"י לקיש אמר יותר ממאה מלקיות, שנאמר 'תחת גערה במבין מהכות כסיל מאה', ופירש רש"י מרדות אחת לשון רדוי והכנעה שאדם שם על לבו מאליו.

ולב מי לא ישפל בראותו את הנגעים העצומים שיש לו בחסרון עבודת ה', וכתב הרמב"ם (תשובה ז ג) אל תאמר שאין תשובה אלא מעבירות שיש בהן מעשה כגון זנות וגזל וגניבה, אלא כשם שצריך אדם לשוב מאלו כך הוא צריך לחפש בדעות רעות שיש לו ולשוב מן הכעס ומן האהבה ומן הקנאה ומן ההתול ומרדיפת הממון והכבוד ומרדיפת המאכלות וכיוצא בהן מן הכל צריך לחזור בתשובה, ואלו העונות קשים מאותן שיש בהן מעשה שבזמן שאדם נשקע באלו קשה הוא לפרוש מהם, וכן הוא אומר 'יעזוב רשע וגו'.

לבנו מלא וגדוש בנטיית רעות, ונפשנו חושקת בהם, והרי הם החמורות מעוונות! כל שכן שאין בנו לא תורה ולא מצווה בשלמותה ובכל פרט ופרט יצר הרע מכניס את הנטיית עבור האנוכיות של גשמיותו ועצמותו. אפילו אם נדבר בשיחת חברים וישאל אחד החברים מה העצה שלכם לשאלה פלונית, וכיצד ניתן לפטור בעיה אלמונית, ונשיב לאותו חבר את דעתנו כיצד ניתן לפתור את אותה הבעיה, פשוט הדבר למתבונן שאין כוונתנו הפנימית רק לחוסר על חברנו, ולעזור לו לפתור את בעייתו בלבד, אלא פעמים רבות כוונתנו היא להראות את חוכמתנו וידיעתנו, והראיה לכך שהרי אם משהו אחר יביע עצה אחרת, ודאי נרצה שדוקא יבחרו בעצתנו, ולא דוקא מפני שברור לנו שעצתנו היא הטובה יותר, אלא כיון שלא מתקיים כבודנו, ופעמים רבות שאף נתווכח שעצתנו יותר טובה ולא נחשוש כלל לעניין מה באמת יהיה טוב בעבור שואל העצה, או שנפגע אם לא יעשו כעצתנו, אלא ודאי שרצוננו להראות שיש בנו חכמה, ואנחנו יודעים להשיב, ויש לנו עמדה בחברה, ואנחנו לא פחותים או אפילו יותר טובים מאחרים.

אוי נא לנו שכך עלתה בגורלנו, שאנחנו מחשיבים אנשים שהם בשר ודם, שהם יכולים להעלות או להוריד להוסיף או לחסר מאיתנו, והרינו תולים מבטחנו בבשר ודם ומחנפים אליהם, במקום לבטוח בשם ה' ולהמציא חינונו בה' לבדו, ולהאמין באמונה שלימה וחושית שרק הי"ת הוא לבדו משפיל ומרים והוא לבדו בעל הכבוד, ואין לנו שום צורך לעבוד את בני אנוש בלתי לה' לבדו, וממילא גם לא יהיה לנו עניין בכבוד מדומה או בעמדה בחברה או למצוא חשיבות בעיני איזה בריה, אחר שמכל מקום

נמצאים אנחנו בימים הקדושים והמובחרים של השנה, ימים שניתנו לנו במתנת שמים, ומבואר בדברי רבותינו הראשונים שזכינו לימים אלו גם מכח תפילותיו של משה רבינו הרועה הנאמן, שעמד בתפילה לפני ה' לאחר שבירת הלוחות הראשונות במשך ארבעים יום. והחל הי"ת לסלוח על עוון העגל, באותם עשרה ימים האחרונים של הארבעים יום, עד שביום הכיפורים אמר ה' למשה "סלחתי כדברך", וקבע הי"ת ימים אלו לדורות לימי תפילה ותחנונים, לפי שכח השפעת הימים הולך וסובב בכל שנה כאשר מגיע לאותה העת, ואז מתעוררת אותה מידת חסד ורחמים לסלוח עוונותינו ולכפר אשמותינו.

כמה וכמה הי"ת הוא אל רחום וחנון ומרבה להטיב עם בניו, עד כדי כך שמאהבתו אותם ומחששו עליהם שמא בכח בחירתם עלולים שלא לצום ולהתפלל לפניו ביום הקדוש של יום הכיפורים ציווה הוא יתברך בתורתו הקדושה 'כי כל הנפש אשר לא תעונה ונכרתה הנפש היא מקרב עמיה', וכמו אב שמזהיר את בנו שלא יעז לפספס את העסק הגדול של חייו, עסקה שבמעט ממון יוכל לקנות כמה וכמה בניינים ואולמות וחנויות, ועתה חושש האב שמא יזלזל הבן בעסקה הגדולה של יש מאין, ולפיכך מזהירו בהזהרות חמורות שבאמת יתכעס ויקצוף עליו אם ימנע מעצמו את הטוב הגדול הזה.

על אחת כמה וכמה שיש עלינו לרדת לעומק הדברים, ולהבין כמה כח עצום יש לימים קדושים אלו להשפיע על כל מהותינו, ועל כל חיינו ממש, לפי שאם אנחנו משפיעים על שנה אחת, אזי ממילא לשנה הבאה אנו באים בכח רוחני שהרווחנו מכל שנה זו, וממילא בימי אלו ועשרת ימי תשובה הבאים אחריהם מתעצמים הרווחים, התפילות, וניצול הזמן, ומחמת עלייתנו ושיגשוגינו בשנה שחלפה ובכח התפילות של ימים נוראים ממילא על ידי זה מתעצמת השנה השניה יותר ויותר, שהרי התעצמו התפילות בעשרת ימי תשובה של שנה זו יותר מבשנה שעברה, וממילא גם השנה השלישית מתעצמת יותר מן הקודמת, וכן הלאה. אבל מי שלא זכה להבין זאת אזי מפסיד כבר מהשנה הראשונה, וע"כ כך מפספס את ההזדמנות הגדולה והאמיתית שמשפיעה על ההתעלות הרוחנית של כל השנה, וממילא מפסיד בזה גם את ההתעלות בעשרת ימי תשובה שיבואו בשנה שאחר זה, וכן הלאה. וידוע שכל גדולי ישראל לא זכו לדרגתם אלא בכח התעצמותם בימים הנוראים והקדושים, ע"י שהתעצמו בכח להרגיש את אמיתות הרגשת שיפלותם לפני ה' והרבו תפילות מתוך פנימיות הלב, בלב טהור.

וההכמה הגדולה של האדם הוא להיות בבחינת 'מטה ולא מטה', כלומר מצד אחד להיות בשפלות פנימית גדולה לפני ה', ומאידך לדעת להיזהר שלא ישפיע הדבר חלילה לחסר בעבודת ה' בתוך שמחה פנימית על הזכות לעובדו יתברך. לפי שמידת

בשעה טובה בהתרגשות ובשמחה
אנחנו שמחים להזמין את הניכוד למעמד הקדוש של שמחה

הכנסת ספר תורה

שנתרם ע"י ה"ה יעקב ג'רבי ורעייתו הי"ד

שיתקיים ביום שני ז' תשרי תשפ"ו
29/09/25 למנינם

18:30

כתיבת אותיות במוסדות המייש"ד
בבית המדרש "היכלא דרשב"י" רחוב אורט ישראל 4 בת ים

19:30

תצא תהלוכה מפוארת לעבר הרחובות
אורט ישראל < החרושת < בר אילן < יוספטל

ויוכנס בדרכ פאר והדר לבית המדרש החדש
"היכל מרן הבית יוסף"

רחוב יוספטל 80 שבמתחם מוסדות המייש"ד

"נגיל' ונשיש בזאת התורה כי היא לנו עוז ואורה"